

4. Fjerde anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013⁽²⁾, af artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005⁽³⁾ og af proportionalitetsprincippet, da Kommissionen med den faste korrektion på 10 % ikke har foretaget en rimelig bedømmelse af arten og i hvert fald den begrænsede rækkevidde af en mulig overtrædelse i forbindelse med udvælgelseskriterierne og set bort fra den omstændighed, at der rent faktisk hverken er opstået en finansiell skade for Unionen eller på noget tidspunkt har været en reel risiko for, at der ville opstå en skade.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008. (EUT L 347, s. 549).

(³) Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1).

Sag anlagt den 25. januar 2016 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-32/16)

(2016/C 098/73)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter på i alt 584 299,25 EUR, som Den Tjekkiske Republik har afholdt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik.
 - Kommissionen besluttede at udelukke udgifterne fra EU-finansiering, selv om der ikke forelå nogen overtrædelse af EU- eller national ret. Den antog med urette, at anvendelsen af en lavere maksimumsalder i tilfælde af støtte til førtidspensionering krævede en ændring af et program til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.
2. Såfremt Retten ikke tiltræder det første anbringende, har sagsøgeren fremsat et andet anbringende, hvormed det gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1306/2013.

- Selv hvis anvendelsen af en lavere maksimumsalder i tilfælde af støtte til førtidspensionering uden en ændring af et program til udvikling af landdistrikterne udgjorde en overtrædelse af forordning nr. 1698/2005 (hvilket ikke er tilfældet), foretog Kommissionen en ukorrekt vurdering af betydningen af denne overtrædelse og det økonomiske tab for Den Europæiske Union. Betydningen af en eventuel overtrædelse er minimal, og der forelå ikke noget økonomisk tab for Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 2. februar 2016 — Sigma Orionis mod REA

(Sag T-47/16)

(2016/C 098/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sigma Orionis SA (Valbonne, Frankrig) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at REA har tilsidesat sine kontraktmæssige forpligtelser, der følger af støtteaftale H2020, ved at suspendere alle de betalinger, som sagsøgeren har til gode, på grundlag af en ulovligt udarbejdet undersøgelsesrapport fra OLAF.
- Subsidiært anordnes udpegelse af en sagkyndig med henblik på at fastsætte de beløb, som sagsøgeren ubestrideligt har til gode i medfør af den omtvistede støtteaftale.

Som følge heraf tilpligtes sagsøgte

- at betale de i henhold til støtteaftale H2020 skyldige beløb, dvs. 425 406,25 EUR, som i henhold til artikel 21, stk. 11, nr. 1, tillægges morarenter, der beregnes fra datoen for de skyldige beløbs forfaldsdato, med den af Den Europæiske Centralbank (ECB) fastsatte sats for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 %
- at betale sagsøgeren en erstatning for det yderligere tab, som denne har lidt, der aktuelt vurderes til 1 500 000 EUR, med forbehold for forhøjelse eller nedsættelse under sagens behandling.
- Forvaltningsorganet for Forskning tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Forvaltningsorganet for Forskning (REA) ikke kan lægge vægt på en undersøgelsesrapport, der er udarbejdet på grundlag af ulovligt indhentede beviser, med henblik på at suspendere de betalinger, som sagsøgeren har til gode, i det hele. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at såvel suspensionen af betalingerne som opsigelsen af støtteaftalerne er ulovlige, for så vidt som REA har støttet sig på ulovligt indhentede beviser.